

عنوان مقاله:

تحلیل فقهی حقوقی استیذان زن از شوهر در خروج از منزل با تاکید بر قاعده معروف

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فقهی، دوره 17، شماره 4 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

محمد نودری فردوسی - استادیار دانشکده الهیات، دانشگاه قم، قم، ایران

خلاصه مقاله:

نظام حقوق خانواده در اسلام متضمن حقوق و تکالیفی است که از جانب شارع برای اعضای خانواده، از جمله زن و شوهر مقرر شده است. یکی از وظایف زن در خانواده، محدودیت خروج از منزل است. درباره این حکم دیدگاه های گوناگونی بیان شده است. به طور کلی در مورد شرطیت استیذان برای خروج زن از منزل، دو نظریه میان فقهای شیعه وجود دارد: مطابق نظر مشهور فقها، زن مطلقاً و در هیچ شرایطی حق خروج از منزل را بدون اذن و رضایت شوهر ندارد و خروج بدون اذن شوهر موجب نشوز زن می گردد. نظر غیرمشهور این است که خروج زن بدون اذن شوهر در صورت تنافی با حق استمتاع وی ممنوع است؛ بنابراین در صورت مسافرت شوهر یا زمانی که شوهر نمی تواند هیچ گونه استتماعی داشته باشد، خروج بدون اذن بلامانع است. این نوشتار درصدد آن است که با مراجعه و تحلیل ادله فقهی، به ویژه آیات قرآن، به اثبات رساند که نظریه سومی وجود دارد و آن اینکه خروج زن از منزل نیازمند اذن شوهر است؛ اما وی باید با رعایت قاعده معروف و رعایت مصالح خانواده که فراتر از مصلحت فردی است، درباره استیذان زن تصمیم بگیرد.

کلمات کلیدی:

استیذان زن، اذن شوهر، خروج زن از منزل، نشوز، قاعده معروف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1520887>

